

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 100
(enero de 2019)

Las tareas de construcción
de la IV Internacional
tras el Consejo General
del 4-6 de diciembre de 2018

Les clavegueres de l'Estat

Les referències a les anomenades “clavegueres de l'Estat” han saltat a tots els mitjans amb motiu de fer-se pública una operació de la Policia, l'objectiu de la qual era desprestigiar a Podemos -als qui les enquestes donaven llavors uns grans resultats electorals- per a impedir que pogués arribar al Govern l'any 2016. L'operació estava, pel que sembla, dirigida des del Ministeri de l'Interior pel propi ministre, Jorge Fernández Díaz.

Aquest episodi d'espionatge i manipulació política no és el primer que s'atribueix a aquest grup de policies i al ministre Fernández Díaz. L'any 2012 es va organitzar una operació similar per a vigilar i maquinari acusacions falsejades contra polítics independentistes catalans.

Davant les proporcions que va prenent l'escàndol, el ministre de l'Interior de Pedro Sánchez, Fernando Grande Marlaska, s'ha afanyat a declarar que es tracta d'un episodi del passat, i que “no existeixen les clavegueres en el dia d'avui”. A més, ha defensat que s'han pres mesures des que va arribar al càrrec per a eliminar aquestes pràctiques.

Per part seva, Pablo Iglesias s'ha mostrat escèptic sobre aquestes afirmacions de Marlaska, i ha assenyalat que almenys part dels policies implicats segueixen en les plantilles del Ministeri de l'Interior. “Sembla evident que és el senyor Fuentes Gago, que en aquest moment forma part de la Secretaria General de Policia i que concursa ara per a comissari. Quan Marlaska diu que han netejat les clavegueres, es refereix a això?”.

L'Audiència Nacional ha obert una investigació, que ja veurem com acaba. Però que, al nostre judici, cerca, sota la cobertura d'investigar aquests fets concrets, donar cobertura a una gran mentida: la que les clavegueres franquistes de l'Estat són coses del passat.

La “operació Catalunya”

El primer dels episodis recents de “guerra bruta” contra rivals polítics va començar l'any 2012, quan, pel que sembla, el ministre Fernández Díaz va ordenar al llavors número dos de la Policia, el comissari Eugenio Pino, crear una ‘brigada política’ amb l'objectiu d'organitzar tot tipus d'operacions il·legals i muntat-

ges policials per a intentar processar els màxims representants polítics de CiU i ERC.

Entre els membres d'aquesta brigada (que els mitjans han anomenat “policia patriòtica”) estaven, segons han publicat diferents mitjans, el cap de Gabinet de Pino, José Ángel Fuentes Gago, i els comissaris Marcelino Martín-Blas (cap d'Assumptes Interns), José Luis Olivera (cap de la UDEF), Enrique García Castaño (d'Informació) i José Manuel Villarejo, a qui els seus negocis privats -però no aquests episodis d'espionatge i manipulació política- han portat a presó.

En aquells temps, previs a la consulta sobiranista del 9-N, es va fer públic que el ministre conspirava, també, amb el cap de l'Oficina Antifrau de Catalunya, Daniel de Alfonso Laso, per a obtenir dades amb les quals fabricar escàndols contra els dirigents d'ERC i Convergència (CDC), a fi de desacreditar a aquests partits o fins i tot fabricar indicis per a acusar-los de prevaricació.

L'episodi actual

Ara s'ha fet pública una operació d'espionatge a dirigents de Podemos, que va incloure el robatori del telèfon mòbil d'una col·laboradora pròxima de Pablo Iglesias, amb la finalitat d'organitzar un muntatge mediàtic per a desprestigiar a Podemos, i robar-li vots. Es tractava d'evitar que Podemos arribés al govern, com assenyalaven les enquestes en aquell moment. L'aparell d'Estat no es conformava, sens dubte, amb les declaracions de moderació i respecte al marc polític que feien els dirigents de Podemos, i temia la irrupció d'una nova força que, despertant les il·lusions de les masses, pogués obrir pas al fet que aquestes desbordessin els marcs de contenció establerts per la Transició i en el Pacte Constitucional del 1978.

Entre les operacions encaminades a això s'inclouia la cerca de “proves” de finançament de Podemos per part d'Iran i Veneçuela. Per a això, es va organitzar un viatge de tres agents de la policia patriòtica a l'abril de 2016 a Nova York per a intentar convèncer a un exministre de Finances de Veneçuela, Rafael Isea, que certifiqués un pagament de 7,1 milions del Govern veneçolà a la Fundació

CEPS el 2008 (en aquesta fundació participaven alguns dels que sis anys després serien fundadors de Podemos). L'operació hauria estat autoritzada pel ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, amb el presumpte coneixement del president Mariano Rajoy.

Part de les dades recollides per aquest grup de policies va ser publicat en diferents mitjans digitals i escrits.

I ara?

Ara, ens diuen a través del ministre Marlaska que tot està solucionat. S'està investigant a un grup de policies corruptes i ja no hi ha clavegueres. Es tracta de posar un tallafocs que permeti que no es qüestionin al conjunt de l'aparell policial i judicial, els serveis d'informació, i altres elements de l'aparell de l'Estat.

Però quan ens diuen que és l'Audiència Nacional -on va prestar serveis durant anys el propi Marlaska- qui investiga els fets, sorgeixen els dubtes. No és aquest mateix Tribunal l'hereu de l'infame Tribunal d'Ordre Públic franquista? No és a l'Audiència Nacional on s'han orquestrat durant anys els judicis “contra el terrorisme”, on es posaven en el mateix sac els acusats de posar bombes i a dirigents polítics que no havien comès cap acte de violència? No és l'audiència Nacional la que ha tancat durant anys els ulls davant les denúncies de tortures a detinguts bascos? No és la que va tancar Egin i Egunkaria? No és la que acaba de condemnar a desenes d'anys de presó als joves de Alsasua? La que es va negar a aprovar l'extradició del torturador Billy el Niño perquè fos jutjat a l'Argentina? A aquest òrgan de l'aparell de l'Estat cal confiar la recerca de les accions brutes d'aquest mateix aparell?

Mentre Marlaska presumeix que “ja no hi ha clavegueres”, el Tribunal Suprem celebra el judici polític contra els republicans catalans. Durant anys, hem vist en cada judici contra sindicalistes, en aplicació de l'article 315.3 del Codi Penal, la col·lúsió de policies, fiscals i jutges per a fabricar acusacions, manipular proves, negar proves a les defenses, amb l'objectiu d'obtenir un sèrie de condemnes que permetés establir la “activitat criminal” dels piquets de vaga i acabar per prohibir-los. Una ofensiva de l'aparell d'Estat

N.º 336
28 de marzo
de 2019
Precio 1,5 €
Apoyo: 2 €

INFORMACIÓN OBRERA

Tribuna libre de la lucha de clases

REDACCIÓN
Y ADMINISTRACIÓN:
C/ Desengaño 12, 1º-3A
28004 Madrid
TEL: 91 522 23 56
info@informacionobrera.org
www.informacionobrera.org

Ante las elecciones, las reivindicaciones más elementales siguen sin respuesta

Sábado, 23 de marzo: Unos 60.000 personas se manifiestan en Alcazar contra la sentencia de la Audiencia Nacional bajo el lema 'Esto no es justicia'

14 de abril:
La defensa

LIBERTAD PRESOS

16 de marzo,
Madrid por
la libertad
de los presos

página 7

PENSIONES

Sigue el combate
por la defensa
de las pensiones

página 9

ARGELIA

Un pueblo se
levanta contra
el régimen

página 11

Abona't a **INFORMACIÓN OBRERA**:

Pots llegir la seva editorial a <http://www.informacionobrera.org/las-elecciones-y-el-combate-por-la-republica/>

piquets censurant samarretes grogues o republicanes, sense mandat judicial.

Estem veient cada dia com a l'emparedat de la llei mordassa són multats, detinguts, empresonats amb una gran arbitrarietat ciutadans de tota mena. No compleixen la llei, sinó que es va fer una llei per a protegir la impunitat policial.

Han arribat a l'extrem de trepitjar totes les lleis per a prohibir els llaços grocs.

Com diu el president del Parlament català, sota les togues apunta la samarreta de Vox.

Hem vist com més de mil militars signaven un manifest de suport al dictador genocida Franco i com alguns dels signants, juntament amb desenes de militars, policies i jutges es presenten en les llistes de Vox (i també en les del PP).

Després d'haver vist totes aquestes coses, qui pot creure's que ja no hi ha "clavegueres de l'Estat"? Aquestes clavegueres van molt més allà del grapat de policies que ara s'investiga, i continuen ben vives. Això situa la responsabilitat central dels partits i organitzacions que es reclamen de la classe obrera i dels pobles. Perquè no es tracta simplement d'una qüestió de democràcia sinó de la seva pròpia existència com a organització.

Estem amb els sindicalistes o ciutadans, de qualsevol organització democràtica, independentistes o no, que defensen l'exercici de les llibertats. No acceptem que ningú toleri la persecució dels sindicalistes o l'empresonament de dirigents polítics.

Les institucions franquistes encapçalades per la Monarquia i la llibertat d'organització, part essencial de la democràcia, són incompatibles. Per a acabar amb les clavegueres caldria acabar amb l'aparell d'Estat Franquista del qual es nodreixen. I amb el Règim que manté l'essencial d'aquest aparell d'Estat i acull tota aquesta podridura. Una tasca que, no tenim dubte, més aviat que tard portarà a terme la classe treballadora, juntament amb la joventut, les dones i els pobles oprimits de tot l'Estat, imposant la democràcia, és a dir, la República.

que només la mobilització de les confederacions sindicals ha pogut desbaratar, de moment.

Hem vist com Andrés Bódaló era condemnat en un judici en què el jutge es va negar a admetre com a prova el vídeo gravat dels fets, que demostrava que no va haver-hi agressió per part seva. Hem vist com els vídeos dels fets no eren admesos com a prova en el judici als dos militants de CNT de Logronyo condemnats.

Hem vist com els jutges de Pamplona i l'Audiència Provincial de Pamplona es negaven a condemnar per violació als de *La Manada*. Fins i tot com un jutge veia en els fets actes de "jolgorio". Hem vist com durant anys jutges i policies s'han negat a defensar a les dones víctimes de

la violència masclista. I com un jutge deia "bitxo" i "filla de puta" a una víctima de violència masclista, mentre en la conversa participaven entre riures la fiscal i la lletrada de l'Administració de Justícia.

Hem vist com els policies i els guàrdies civils que custodiaven als republicans catalans en el seu trasllat a Madrid per a ser jutjats els cantaven cançons ofensives mentre gravaven els fets per a difondre'ls en les xarxes. Hem vist una vegada i una altra a guàrdies civils seguint el joc a les accions promogudes per Ciutadans i amb la col·laboració de tota la premsa per a criminalitzar la llibertat d'expressió en els espais públics i en particular l'exigència de llibertat dels presos. I altres

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partit Obrer Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta